

- 5) Skal artikel 18 og artikel 42, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2014/24 og artikel 2, nr. 35), artikel 5 og 17 i forordning nr. 1013/2006 samt andre bestemmelser i denne forordning fortolkes således, at ordregivende myndigheder i forbindelse med indkøb af affaldshåndteringsydelser alene lovligt kan indkøbe sådanne ydelser, hvis de klart og præcist i de offentlige udbudsdokumenter angiver affaldets mængde og sammensætning og andre vigtige vilkår for kontraktens gennemførelse (f.eks. emballering)?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT 2014, L 94, s. 65).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14.6.2006 om overførsel af affald (EUT 2006, L 190, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy w Opatowie (Polen) den 8. juli 2020 — Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) S.A. mod KM

(Sag C-303/20)

(2020/C 329/06)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy w Opatowie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) S.A.

Sagsøgt: KM

Præjudicielt spørgsmål

Udgør sanktionen for overtrædelser af mindre alvorlig karakter, som omhandlet i artikel 138c § 1, i Kodeks wykroczeń (lov om overtrædelser af mindre alvorlig karakter) for tilsidesættelse af forpligtelsen til at vurdere forbrugerens kreditværdighed som fastsat i artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF (¹) af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF en passende og tilstrækkelig gennemførelse af den forpligtelse, som er pålagt medlemsstaterne i medfør af samme direktivs artikel 23, hvorefter der i national ret skal fastsættes sanktioner for kreditgiverens tilsidesættelse af forpligtelsen til at vurdere forbrugerens kreditværdighed, som skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning?

(¹) EUT 2008, L 133, s. 66.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administratīvā apgabaltiesa (Letland) den 22. juli 2020 — SIA MONO mod Valsts ieņēmumu dienests

(Sag C-326/20)

(2020/C 329/07)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Administratīvā apgabaltiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger i første instans og appellat: SIA MONO

Sagsøgte første instans og appellat: Valsts ieņēmumu dienests

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 12, stk. 1, i Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF ⁽¹⁾ fortolkes således, at punktafgiftspligtige varer, som er bestemt til at anvendes i diplomatiske eller konsulære forbindelser, er fritaget for disse afgifter på den betingelse, at betalingen for disse varer skal ske ved hjælp af andre betalingsmidler end kontanter, at betalingen faktisk har fundet sted, og at betalingen til leverandøren er blevet foretaget af de faktiske modtagere af disse varer?
- 2) Skal artikel 12, stk. 2, i Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF fortolkes således, at medlemsstaterne kan fastsætte betingelser og begrænsninger, som i diplomatiske eller konsulære forbindelser betinger punktafgiftsfritagelsen for varer, der er underlagt disse afgifter, af, at køberen af disse varer faktisk har betalt for disse ved hjælp af andre betalingsmidler end kontanter?

⁽¹⁾ EFT 2009, L 9, s. 12.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 22. juli 2020 —
Roma Multiservizi spa og Rekeep spa mod Roma Capitale og Autorità Garante della Concorrenza e
del Mercato**

(Sag C-332/20)

(2020/C 329/08)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Roma Multiservizi spa og Rekeep spa

Sagsøgte: Roma Capitale og Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det foreneligt med EU-retten og den korrekte fortolkning af 14. og 32. betragtning til samt artikel 12 og 18 i direktiv 2014/24/EU ⁽¹⁾ og artikel 30 i direktiv 2014/23/EU ⁽²⁾, herunder med henvisning til artikel 107 TEUF, at der i forbindelse med fastlæggelse af, at den private partners kapitalandel i et halvoffentligt selskab, som skal stiftes, overholder den minimumsgrænse på 30 %, som den nationale lovgiver anser for at være hensigtsmæssig ved gennemførelse af de EU-retlige principper, der er fastsat i Domstolens praksis, udelukkende skal tages hensyn til denne partners formelle/dokumenterede kapitalstruktur, eller kan — eller snarere skal — den ordregivende myndighed tage hensyn til sin indirekte deltagelse i den tilbudsgivende private partner?
- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, er det da kohærent og foreneligt med de EU-retlige principper, navnlig konkurrenceprincippet, proportionalitetsprincippet og hensigtsmæssighedsprincippet, at den ordregivende myndighed fra udbudsproceduren kan udelukke en tilbudsgivende privat partner, hvis reelle kapitalandel i det halvoffentlige selskab, som skal stiftes, som følge af den konstaterede direkte eller indirekte offentlige deltagelse de facto er under 30 %?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT 2014, L 94, s. 65).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26.2.2014 om tildeling af koncessionskontrakter (EUT 2014, L 94, s. 1).